

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky **S. A.**, bývajúcej v B., zastúpenej Mgr. I. L., advokátom so sídlom v B., proti odporcovi **I. J.**, bývajúcemu v B., **o vypořádanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov a o nariadenie predbežného opatrenia**, vedenej na Okresnom súde Bratislava V pod sp.zn. 15 C 88/2007, o dovolaní navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 30. októbra 2008 sp.zn. 4 Co 255/2008, rozhodol

t a k t o :

Dovolanie navrhovateľky **o d m i e t a**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava V uznesením zo 7. júla 2008 č.k. 15 C 88/2007-75, nariadil predbežné opatrenie, ktorým zakázal odporcovi predat', darovať, vložiť do základného imania majetku právnickej osoby alebo inak scudziť, zriadiť záložné právo, zabezpečovací prevod práva, predkupné právo a iné právo tretích osôb k cudzím veciam, súhlasiť s dobrovoľnou dražbou nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. X. pre katastrálne územie V., obec B. – m.č. N., vedenom Katastrálnym úradom v B., Správa katastra pre Hlavné mesto SR B., a to pozemok parc. č. X. – záhrada o výmere X. m², dvojgaráž súp. č. X. postavenú na parcele č. X. a rodinný dom súp. č. X. postavený na parcele č. X., až do právoplatného rozhodnutia súdu vo veci samej v konaní č. 15 C 88/2007. Vo zvyšku návrh na vydanie predbežného opatrenia zamietol. Rozhodnutie právne odôvodnil ustanovením § 102 O.s.p. v spojení s § 74 a § 76 ods. 1 písm.e/ O.s.p.

Krajský súd v Bratislave na odvolanie odporcu uznesením z 30. októbra 2008 sp.zn. 4 Co 255/2008 zmenil uznesenie okresného súdu v napadnutej časti tak, že návrh zamietol,

keďže neboli splnené podmienky pre jeho nariadenie. Podľa jeho názoru samotná existencia právneho vzťahu medzi účastníkmi alebo existencia nároku bez ďalšieho nemôže byť dôvodom pre nariadenie predbežného opatrenia. Až ohrozenie nároku dovoľuje súdu nariadiť predbežné opatrenie pred rozhodnutím vo veci samej. Považoval preto súdom prvého stupňa nariadené predbežné opatrenie za vecne nesprávne.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podala včas dovolanie navrhovateľka na základe ustanovenia § 239 ods. 1 O.s.p. z dôvodov podľa § 241 ods. 2 písm.b/ a písm.c/ O.s.p. Uviedla, že krajský súd nesprávne právne posúdil vec, keď dospel k záveru, že v posudzovanej veci nie sú naplnené základné podmienky pre nariadenie predbežného opatrenia. Okrem toho namietala, že konanie je postihnuté aj inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Krajský súd sa totiž dostatočne nevyporiadal s konkrétnymi špecifickými skutkovými okolnosťami posudzovanej veci, keď nezohľadnil, že odporca má reálnu možnosť previesť predmetné nehnuteľnosti na tretiu osobu bez toho, aby tomu mohla zabrániť alebo sa o tom mohla aspoň dozvedieť. Žiadala preto, aby dovolací súd zmenil napadnuté uznesenie tak, že potvrdí rozhodnutie Okresného súdu Bratislava V zo 7. júla 2008 č.k. 15 C 88/2007-75.

Odporca vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že k veci samej sa nevyjadruje a poukázal na platnú právnu úpravu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal predovšetkým jeho prípustnosť. Dospel pritom k záveru, že dovolanie smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Podmienky prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vydaného vo forme uznesenia (ako tomu bolo v preskúmvanej veci) sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 239 O.s.p.

Podľa § 239 ods. 1 O.s.p. dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak

- a) odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa,
- b) odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev [§ 109 ods. 1 písm.c)] na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm.c/.

Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak

- a) odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu,
- b) ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia,
- c) ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Podľa § 239 ods. 3 O.s.p. ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenia o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákomom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

V treťom odseku ustanovenia § 239 O.s.p. sú vymenované prípady, ktoré vylučujú prípustnosť dovolania proti uzneseniam odvolacieho súdu. Jedným z nich je aj prípad, keď dovolanie smeruje proti uzneseniu o predbežnom opatrení, pričom nie je významný spôsob rozhodnutia odvolacieho súdu v porovnaní s rozhodnutím súdu prvého stupňa.

V danej veci je nepochybné, že navrhovateľka dovolaním napáda uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci predbežného opatrenia. Dovolanie navrhovateľky preto podľa § 239 ods. 3 O.s.p. prípustné nie je.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní, postihnutom niektorou z procesných

vád uvedených v ustanovení § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa komplexne zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z vád vymenovaných v § 237 písm.a/ až g/ O.s.p. (t.j., či v prejednávanej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, nepodania návrhu na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania nesprávne obsadeným súdom).

Vady uvedené v tomto ustanovení navrhovateľka v dovolaní výslovne nenamietala a ani dovolací súd nezistil, že by konanie pred odvolacím súdom trpelo niektorou z nich. Dovolanie v tejto veci preto ani podľa § 237 O.s.p. prípustné nie je.

Keďže v prejednávanej veci dovolanie navrhovateľky smerovalo proti uzneseniu odvolacieho súdu, proti ktorému podľa § 239 O.s.p. prípustné nie je a neboli zistené ani dôvody prípustnosti uvedené v § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky jej dovolanie ako neprípustné odmietol (§ 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 veta prvá O.s.p.) bez toho, aby mohla byť preskúmaná vecná správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože odporcovi v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. augusta 2009

Za správnosť vyhotovenia :

Jarmila Uhlířová

JUDr. Rudolf Čirč, v.r.

predseda senátu